

En “Defender” gør boet op efter skilsmissen

TÅRER I ØJNENE DA JEG HØRTE DEFENDERS IGEN

- Men efter skilsmissen ser vi klarere på tingene og forstår hinanden bedre, siger Flemming Sørensen, som starter en ny gruppe, “Page One”.

Det kan god være, at vore kloge forældre har ret. Da vi blev populære, sagde de: ”I er for unge”. Der er ingen tvivl om, at vi har været for unge til at bruge alle de muligheder, man råder over enden for poppen. Derfor har vi tabt så mange på gulvet.

Den 22 årige Flemming Sørensen gør boet op. Han var med i de populære Defenders. Nu har han startet sin egen gruppe Page One. Andre Defenders er gået sammen i Young Flowers, og det gamle Defenders kører videre med næsten helt ny besætning.

Skuffelse

- Jeg er måske lidt skuffet over skilsmis-sen, siger Flemming Sørensen, sanger og rytmeguitarist. De nye Defenders er meget dygtigere, end vi - de gamle - var. Men vi kunne nok have drevet det meget videre, end vi gjorde. Vi havde forudsæt-ningerne. Det sjove er, at vort indbyrdes forhold efter skilsmissen er blevet meget bedre. Vi ser klarere på tingene og for-står hinanden bedre efter, at vi er holdt op med at gå så tæt op af hinanden. Men det var med tårer i øjnene, jeg hørte De-fenders første gang efter skilsmissen. Det føltes mærkeligt ikke selv at være med. Husk på, vi holdt sammen i fem år.

Stærke svenskere

- Er det ikke farligt at begynde noget nyt på et tidspunkt, da man ikke rigtig ved, hvad man skal stille op med pop-interessen?

- Man må videre. Men det er rigtigt, at der ikke er danske idoler i dag, ikke et bestemt orkester eller en person, folk snakker om. Nye genrer vil også få idoler, men det er svært at sige, hvad det nye bliver.

I Sverige kører tingene meget mere professionelt. De udenlandske orke-tre, der har holdt sig på toppen, er ikke teenageorkestre, men voksne mennesker med erfaring, folk på 26-28 år.

- I griner ikke mere af svensk pigtråd?

- Det er sket. Tag en gruppe som Tag-es. De er helt på toppen og laver melo-dier, der ryger ind på alle skandinaviske hitlister. Svenske grupper som Tages og Hep Stars retter sig i et og alt efter deres impresarier, stoler på deres dømme-kraft. Vi mangler den type impresarier, som man har respekt for på grund af deres store viden, også om publikums reaktioner. Vi trænger tll folk, der kan forhindre os i at slappe af.

- Man må gå på akkord for at leve vi-dere?

- Man må kunne forene det, der

sælges, med sin egen smag. Vi spiller ikke hitlistenumre - som f.eks. Rocking Ghosts har haft stor succes med - men numre, vi selv synes er fantastiske fors-varlige - og iørefaldende. Vi hælder en del til Rolling Stones og Dylan, til beat-stil, men uden at blive et misssionær-orkester, der spiller det nyeste nye, som ingen vil høre eller forstår. Jeg har skre-vet et nummer i Kinks-stilen. Falder det i folks smag - vil jeg lave flere melodier.

Savnet format

- Er det en svaghed at spille andres numre?

- Det er bedre at lave andres numre på sin egen måde end lave sine egne numre på en dårlig måde. - Der snobbes for originale numre. Der vil altid være nogen, man ser op til. Det er måske der-for danske grupper ikke bliver til noget internationalt. De har ikke personlighed nok.

- Vil du blive i branchen?

- Jeg sprang i sin tid fra min lærep-lads. Jeg var kontorelev. Jeg håber, at jeg har samlet så mange erfaringer, at jeg kan blive i show-business under en eller anden form. Jeg vil pokkers gerne med i en rigtig spillefilm. Der blev ført forhan-dlinger med Defenders, men de gav ikke noget. Og i “Jeg er sgu min egen” så man kun et glimt af os, - selv om det har givet appetit efter mere.

Ved FLIP
FOTO: Jørgen SCHIØTTZ

Flip.

FLEMMING I BLINDEBUK: MIN FAVORIT ER STONES

FLEMMING SØRENSEN er med i BLINDEBUK. Han får intet at vide om de plader, der spilles, og hans karakter-givning spænder fra fem (toppen) til nul (bunden).

ALAN PRICE SECT: The House That Jack Built/Tickle me/The Biggest Hight Of The Life. Fra LP'en “A Price On His Head”.

- Alan Price er kommerciel, men på en sjov måde, når han laver den med den dansende bjørn, The House That Jack Built osv. Den sidste får fire. De andre står til mindre. Jack er musikalsk forsvarlig og går lige i folk.

JIMI HENDRIX EXPERIENCE: You've Got Me Floating/ She's So Fine/ Bold As Love. Fra LP'en “Axis: Bold As Love”.

De to første er jeg mindre imponeret af end af den sidste. Den er til fem. Jimi

Hendrix er en meget stor personlighed. Hans sang er middelmådig, men det gør han ikke noget særligt ud af, men hans guitar-spil er i toppen. Han er som Beatles, Stones og Cream. Hver gang, der kommer noget nyt, venter man i spænding. Han er en ener.

JOHN MAYALL's BLUESBREAKERS: Brand New Start/ Don't Kick Me, - Fra LP'en: “The Blues Alone”

- John Mayall er den største hvide blues-sanger. Da vi i Defenders optrådte med ham i Stockholm, fik jeg en af mit livs største oplevelser. Det er smaddergodt, men desværre har de vist ikke den helt store publikums-succes. Fire for det her. Men Mayall selv ... fem.

ROLLING STONES: Singing This All To-gether/She's A Rainbow. Fra LP'en: “Their

Satanic Majesties Request”.

- Stones er mine favoritter. Hver gang de kommer med en LP, er de revolutio-nerende. De er sådan set lige så skabende som Beatles, men måske ikke så dygtige. Deres gamle fans vil nok kikke en ekstra gang, når de hører den plade første gang. Fem over hele linjen og ti, hvis det fandtes.

TRAFIC: Coulered Rain/No Face No Name and No Number/Smiling Phases. Fra LP'en: “Coulered Rain”.

- Traffic. Stevie Linwood kan det hele. Det, der er galt, er at han ikke har samme charme som Mick Jagger, der endda kun synger halvt så godt. To-tre fordi det ikke interesserer mig rigtigt. Men Smiling Phases skal have fem. Den er helt på top-pen.

Flemming Sørensen

som fotomodel i
AKTUELT

NYT

Stramt strik til modige mænd

Den avancerede mand skal også helst være slæk. Flemming fra The Defenders præsenterer her Jette Holmees strik-nyhed.

Inge Levin

OM MODE

Fotomodellen Inge Levin havde en ungentlig side i Aktuel fra 1966 til 1969 omhandlende mode. Da hun i den periode i en overgang var kæreste med Fleming Sørensen fra The Defenders og senere Page One, var det naturligt at bruge ham som model. Han havde dog tidligere været brugt som model i både BEAT og BØRGE.

Flemming og Page one er pyntede gode op: Arne i ulden bukserdragt til 198 kr., med thailandske skjorte, pris 78 kr., Det luse kalvekrus koster 19,85 kr., og hele heligheden er fra butikkerne i Nyhavn. Flemming er også i antræk fra Nyhavn bestående af bomulds-skjorte med kalvekrus til 58 kr., og brune kongerensbukser med hvide stikninger pris ca. 78 kr. Claes (sidende) har tweed bukser med orange nist til 98 kr., og det samme koster trøjen i orange/gul begge dele fra Strecker. Det er Ulrich der er iført fløjls-ermbukser fra Nyhavn til 58 kr., og smart kort polsjakke fra Abel Spændabel, pris ca. 750 kr.

Helt uimodståelig viser Aase turkis satin bikini fra Tweko. Carli Gry har den og den kan erhverves for 98 kr. Flemming og Claes mini-badebukser er fra Hald og Stylsvig lige over Carli Grye på Strøget. Pris 29,50 kr. pr. stk.

Murens har alt i hånden og kigger lidt på Flemming, der er i tweedbukser til 88 kroner fra fru Kralle i Nyhavn og i minitrøje til 108 kroner fra broderne Strecker. Farverne i brune og grå nusener

Foto PER WILMANN

I Abel Spændabel er der åbnet en herrefrisør salon med langhårsfrisurer som speciale. Denne fænhøjning, der bevidt er vanskelig at få øje på, koster 15 kroner. Den hvide jersey-skjorte til 98 kroner og tørrylens-bukserne til 118 kroner er fra samme forretning

Inge Levin

OM MODE